

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

גיטין-האומר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הבא לי גיטי, ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, והוא אמר הילך כמה שאמרה, אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא אמר רב: אפילו הגיע גט לידה - אינה מגורשת.	איתמר: [רב נחמן אמר רבה בר אבוא אמר רב]											◊	30
שמע מינה, אדיבורא דידיה קא סמיך, דאי אדיבורא דידיה קא סמיך, מכי מטי גיטא לידה מיהא תיגרש												⚡	30
הכי השתא, בשלמא אי איתמר איפכא: התקבל לי גיטי, ואשתך אמרה הבא לי גיטי, והוא אמר הילך כמה שאמרה, וא"ר נחמן אמר רבה בר אבוא אמר רב: כיון שהגיע גט לידו מגורשת, אלמא אדיבורא דידיה הוא דקא סמיך, א"נ לידה - אדיבורא דידיה קא סמיך, אלא הכא משום דעקריה שליח לשליחותיה לגמרי הוא, דאמר: שליח לקבלה הוינא, להולכה לא הוינא.	רב אשי:											!	30
האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי, רצה לחזור - יחזור	רב הונא בר חייא, תא שמע:											⚡	30
טעמא דרצה, הא לא רצה הוי גט, ואמאי? הא בעל לאו בר שויא שליח לקבלה הוא אלא אמרינן: כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה, הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה												⚡	30
הכי השתא, התם אדם יודע שאין שליחות לקבלה, וגמר ונתן לשם הולכה, הכא טעי.												!	30
קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שיגיע גט לידה	רבא, תא שמע:											⚡	30
כי מטי גיטא לידה מיהא מגרשה, ואמאי? והא לאו שליח להולכה שוייה, אלא אמרינן: כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה, ה"נ כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה												⚡	30
הכי השתא, התם אדם יודע שאין שליחות לקטן, וגמר ונתן לה לשום הולכה דידיה, הכא טעי.												!	30
הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי, והוא אמר הולך ותן לה, זכי לה והתקבל לה, רצה לחזור - יחזור, משהגיע גט לידה - מגורשת	ת"ש:											⚡	30
מאי לאו קבלה אקבלה, והולכה אהולכה												⚡	30
לא, קבלה אהולכה, והולכה אקבלה.												!	30
אי קבלה אהולכה, מכי מטי גיטא לידה לאלתר ליהוי גיטא, שמעת מינה דאדיבורא דידיה קא סמיך												⚡	30
הכי השתא, התם קאמר ליה הילך כמה שאמרה, הכא מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה.												!	30
התקבל לי גיטי, ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, והוא אומר הולך ותן לה זכי לה והתקבל לה, רצה לחזור - לא יחזור	ת"ר: [ת"ק]											◆	30
הולך ותן לה, רצה לחזור - יחזור, זכי לה והתקבל לה, רצה לחזור - לא יחזור	רבי נתן:											◆	30
בכולן אם רצה לחזור - לא יחזור, אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה, רצה לחזור - יחזור.	רבי:											■	30
רבי היינו ת"ק												⚡	30
איבעית אימא: אי איפשי אתא לאשמועי'												!	30
ואיבעית אימא: הא קא משמע לן מאן ת"ק רבי.												!	30
הילך לר' נתן, כזכי דמי או לאו כזכי דמי?	איבעיא להו:											^	30
האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי, רצה לחזור - יחזור. האשה שאמרה התקבל לי גיטי, רצה לחזור - לא יחזור	ת"ש:											⚡	30
מאי לאו בהילך ור' נתן.												⚡	30
לא, בהולך ורבי.												!	30
לפיכך, אם אמר לו הבעל אי אפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה, רצה לחזור - יחזור	ת"ש:											⚡	30
טעמא דאמר אי אפשי, הא לא אמר אי אפשי, רצה לחזור - לא יחזור												⚡	30

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
גיטין-האומר	מימרא	מאן דאמר													
מאי לאו בהילך ור' נתן.											ז		30		
לא, בהולך ורבי.											!	◇	30		
הולך גט זה לאשתי - רצה לחזור יחזור, הילך גט זה לאשתי - רצה לחזור לא יחזור		ת"ש:									!	◇	30		
מאן שמעת ליה דאמר: בהולך - רצה לחזור יחזור? ר' נתן, וקאמר: בהילך - רצה לחזור לא יחזור											!	◇	30		
ש"מ: הילך כזכי דמי, ש"מ.											!	◇	30		
התקבל לי גיטי, ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, והוא אומר הולך ותן לה, אמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב: נעשה שלוחו ושלוחה וחולצת.	אתמר: [רבי אבא אמר רב הונא אמר רב]											◇	30		
למימרא, דמספקא ליה לרב אי הולך כזכי דמי אי לאו כזכי דמי											ז		30		
הולך מנה לפלוני שאני חייב לו, אמר רב: חייב באחריותו, ואם בא לחזור - אינו חוזר	והא אתמר:										ז	◇	30		
התם ספק ממונא לקולא, הכא ספק איסורא - לחומרא.											!	◇	30		
אין האשה עושה שליח לקבל לה גיטה מיד שליח בעלה	רב:										◇	◇	30		
אשה עושה שליח לקבל לה גיטה מיד שליח בעלה.	רבי חנינא:										◇	◇	30		
מ"ט דרב?											^		30		
איבעית אימא: משום בזיון דבעל											!	◇	30		
אב"א: משום חצרה הבא לאחר מיכן.											!	◇	30		
מאי בינייהו?											ז		30		
איכא בינייהו, דקדמה איהי ושויה שליח מעיקרא.											!	◇	30		
הוא גברא דשדר לה גיטא לדביתהו, אזל שליחא אשכחא כי יתבה וקא לישא, אמר לה: הילך גיטך, אמרה ליה: ליהוי בידך												○	◇	30	
אם איתא לדרבי חנינא, עבדי בה עובדא.	רב נחמן:											■		30	
ואם איתא לדר' חנינא, עבדת בה עובדא? הא לא חזרה שליחות אצל הבעל	אמר ליה רבא:											ז	◇	30	
שלחיה לקמיה דר' אמי												○		30	
לא חזרה שליחות אצל הבעל, ור' חייא בר אבא אמר: נתיישב בדבר.	שלח להו: [רבי אמי]											■	◇	30	
הדור שלחיה קמיה דר' חייא בר אבא												○		30	
כל הני שלחו לה ואזל! כי היכי דמספקא להו לדידהו, הכי נמי מספקא לן לדידן. הוי דבר שבערוה, ודבר שבערוה חולצת.	אמר: [רבי חייא בר אבא]											■	◇	30	
הוה עובדא, ואצרכה רב יצחק בר שמואל בר מרתא גט וחליצה.	[רב יצחק בר שמואל בר מרתא]											○	◇	30	
תרתיה?												ז		30	
גט מחיים, וחליצה לאחר מיתה.												!	◇	30	
היא דהוה קרו לה נפאתה, אזול סהדי כתוב תפאתה													○	◇	30
עשו עדים שליחותן.	רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:											◇	◇	30	
מי קאמר להו כתובו חספא והבו לה?	מתקוף לה רבה:											ז		30	
ודאי אי כתוב סהדי גיטא מעליא ואבד, עשו עדים שליחותן.	אלא אמר רבה:											◇	◇	30	
מי קאמר להו כתבו ואנחוה בכיסיכו?	מתקוף לה רב נחמן:											ז		30	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

גיטין-האומר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כתבין ונותנין אפי' מאה פעמים.	אלא אמר רב נחמן:									◆	■	◇
כתבו ותנו לשליח, מהו? סלוקי סליק להו, או דילמא לטירחא דידהו חייש?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:									^		◇
ויוליך לה, מהו?	רבינא לרב אשי:									^		◇
תיקו.										■		◇
אף האומרת טול לי גיטי, אם רצה לחזור - לא יחזור.	רשב"ג:										■	
טול לי, ושא לי, ויהא לי בידך - כולן לשון קבלה הן.	תנו רבנן:										■	◇
האשה שאמרה התקבל לי גיטי - צריכה שתי כיתי עדים, שנים שאומרי' בפנינו אמרה, ושני' שאומרים בפנינו קבל וקרע, אפי' הן הראשוני' והן האחרוני', או אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד מצטרף עמהן.												■
בעל אומר לפקדון ושליש אומר לגירושין, מי נאמן? רב הונא אמר: בעל נאמן	איתמר: [רב הונא]									◆	■	◇
שליש נאמן.	רב חסדא:									◆	■	◇
רב הונא אמר בעל נאמן, דאם איתא דלגירושין יהביה ניהליה, לדידה הוה יהיב לה ניהלה	[רב הונא]										■	
ורב חסדא אמר שליש נאמן, דהא הימניה.	[רב חסדא]										■	
הודאת בעל דין כמאה עדים דמי, ושליש נאמן משניהם, כיצד? זה אומר כך וזה אומר כך - שלישי נאמן	מתבי ר' אבא:									⚡		◇
שאני ממון, דאיתיהיב למחילה.										!		◇
וכן לגיטין	והא תניא:									⚡		
גיטי ממון.										!		
וכן לשטרות	והתניא:									⚡		
מידי גבי הדדי תניא?										!		
האשה שאמרה התקבל לי גיטי - צריכה שתי כיתי עדים, שנים שיאמרו בפנינו אמרה, ושנים שיאמרו בפנינו קבל וקרע	תנן:									■	⚡	◇
ואמאי? ליהמניה לשליש											⚡	◇
מי קא נפיק גיטא מתותי ידיה דליהמניה?											!	◇
תינח אמרה, קיבל למה לי?											⚡	◇
הא מני? ר"א היא	רבה:										!	◇
עדי מסירה כרתי.	דאמר: [רבי אלעזר]									■	!	
קרע למה לי?											⚡	
בשעת הגזירה שנו.	רב יהודה אמר רב:										!	◇
ומודה רב הונא, דאי אמרה איהי לדידי אמר לי שלישי דלגירושין יהביה ניהליה - מהימנא.	רבה:										■	◇
מי איכא מיד, דשליש גופיה לא מהימן ואיהי מהימנא?											⚡	
אלא, אי אמרה קמאי דידי לגירושין יהביה ניהליה - מהימנא, מיגו דאי בעיא אמרה לדידה יהביה ניהליה בעל.											■	◇
בעל אמר לגירושין ושליש אומר לגירושין והיא אומרת נתן לי ואבד, אמר רבי יוחנן: הוה דבר שבערוה, ואין דבר שבערוה פחות משנים.	[רבי יוחנן]										■	◇
ואמאי? וליהמניה לשליש											⚡	◇
מי קא נפיק גיטא מתותי ידיה דליהמניה?											!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	---

גיטין-האומר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
וליהמניה לבעל											⚡	◊	סד.	
בעל שאמר גירשתי את אשתי - נאמן	דאמר רב חייא בר אבין א"ר יוחנן:										⚡		סד.	
מי קאמר גירשתי?											!	◊	סד.	
וליא: חזקה שליה עושה שליחותן											⚡	◊	סד.	
האומר לשלוחו צא וקדש לי אשה סתם, ומת - שלוחו אסור בכל הנשים שבעולם, חזקה שליה עושה שליחותן	דאמר רבי יצחק:										⚡		סד.	
הני מילי לחומרא, אבל לקולא לא.											!	◊	סד:	
וליהמנה לדידה מדרב המנונא											⚡		סד:	
האשה שאמרה לבעלה גירשתי - נאמנת, חזקה אין האשה מעיזה פניה בפני בעלה,	דאמר רב המנונא:										⚡	◊	סד:	
ה"מ היכא דליכא דקא מסייע לה, אבל היכא דמסייע לה - מעיזה ומעיזה.											!	◊	סד:	
נערה המאורסה, היא ואביה מקבלין את גיטה	[ת"ק]										◆	■	סד:	
אין שתי ידיים זוכות כאחת, אלא אביה מקבל את גיטה בלבד.	רבי יהודה:										◆	■	סד:	
וכל שאינה יכולה לשמור את גיטה, אינה יכולה להתגרש.												■	סד:	
במאי קמיפלגי?											^		סד:	
ידא יתירתא וכי לה רחמנא	רבנן סברי:										◆	■	◊	סד:
במקום אביה, יד דילה לאו כלום היא.	רבי יהודה סבר:										◆	■	◊	סד:
וכל שאינה יכולה לשמור את גיטה.												■	<	סד:
ת"ר. קטנה היודעת לשמור את גיטה - מתגרשת, ושאינה יודעת לשמור את גיטה - אינה מתגרשת, ואיזו היא קטנה יודעת לשמור את גיטה? כל שמשמרת גיטה ודבר אחר.	ת"ר:											■	◊	סד:
מאי קאמר?											^		סד:	
ה"ק: כל שמשמרת דבר אחר מחמת גיטה.	רבי יוחנן:										!		סד:	
הא שוטה בעלמא היא	מתקיף לה רב הונא בר מנחם:										⚡		סד:	
כל שמבחתת בין גיטה לדבר אחר.	אלא אמר רב הונא בר מנחם משמיה דרב אחא בריה דרב איקא:										!	◊	סד:	
צרוך וזורקו, אגוז ונוטלו - זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים, הפץ ומחזירו לאחר שעה - זוכה בין לעצמו ובין לאחרים	רב יהודה אמר רבי אסי:										◆	■	◊	סד:
כי אמרית קמיה דשמואל, אמר לי: דא ודא אחת היא.	[שמואל]										◆	■	◊	סד:
מאי דא ודא אחת היא?											^		סד:	
אחד זה ואחד זה - זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים.	רב חסדא:										!	◊	סד:	
כיצד משתתפין במבוי? מניח את החבית ואומר הרי זו לכל בני המבוי, ומזכה להם ע"י בנו ובתו הגדולים, וע"י עבדו ושפחתו העברים	מתיב רב חיננא וורדאן:										⚡	◊	סד:	
האי שפחה היכי דמי?											^	⚡	סד:	
אי דאתיא שתי שערות											!	⚡	סד:	
מאי בעיא גביה?											⚡	⚡	סד:	
אלא לאו דלא אתיא שתי שערות											!	⚡	סד:	
זוכה לאחרים	וקתני:										⚡	■	סד:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
גיטין-האומר	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שאני שיתופי מבואות, דרבנן.													◇	סה.	
אישתיק וורדאן.		רב חסדא:										⚡	◇	סה.	
מאי הוה ליה למימר?												⚡		סה.	
כל דתקון רבנן - כעין דאורייתא תקון.												!	◇	סה.	
ואידך?												⚡		סה.	
כי אמרינן כל דתקון רבנן כעין דאורייתא תקון - במילתא דאית לה עיקר מה"ת, אבל מילתא דלית לה עיקר מן התורה - לא.		[וורדאן]										!	◇	סה.	
מערימין על מעשר שני כיצד? אומר אדם לבנו ובתו הגדולים, לעבדו ושפחתו העברים הא לכם מעות הללו ופדו בהן מעשר שני זה		מתיב רב אויא:											⚡	◇	סה.
האי שפחה ה"ד?												^	⚡	סה.	
אי דאתיא ב' שערות												!	⚡	סה.	
מאי בעיא גביה?												⚡	⚡	סה.	
אלא לאו דלא אתיא ב' שערות												!	⚡	סה.	
הכא במאי עסקינן - במעשר בזמן הזה, דרבנן.												!	◇	סה.	
ואמה העבריה בזמן הזה מי איכא?												⚡		סה.	
אין עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג,		והתניא:										⚡	◇	סה.	
אלא בעציץ שאינו נקוב, דרבנן.												!	◇	סה.	
ג' מדות בקטן:		רבא:											■	◇	סה.
צרוך וזורקו, אגוז ונותלו - זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים, וכנגדן בקטנה - מתקדשת למיאון הפעוטות - מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין, וכנגדן בקטנה - מתגרשת בקידושי אביה הגיעו לעונת נדרים - נדריהן נדר והקדשן הקדש, וכנגדן בקטנה - חולצת ולמכור בנכסי אביו, עד שיהא בן עשרים.													■	◇	סה.
קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שיגיע גט לידה, לפיכך אם רצה הבעל לחזור - יחזור, שאין קטן עושה שליח													■	◇	סה.
ואם אמר לו אביה צא והתקבל לבתי גיטה, אם רצה לחזור - לא יחזור.													■	◇	סה.
האומר תן גט זה לאשתי במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר - פסול הרי היא במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר - כשר.													■	◇	סה.
האשה שאמרה התקבל לי גיטי במקום פלוני, וקיבלו לה במקום אחר - פסול		[ת"ק]											◇	■	סה.
מכשיר		רבי אלעזר:											◇	■	סה.
הבא לי גיטי במקום פלוני, והביאו לה במקום אחר - כשר.													■	◇	סה.
ורבי אלעזר, מאי שנא רישא דלא פליג, ומאי שנא סיפא דפליג?													⚡	◇	סה.
איהו דמדעתיה מגרש - קפיד, איהו דבעל כרחה מתגרשת - מראה מקום היא לו.													!	◇	סה.
הבא לי גיטי - אוכלת בתרומה עד שיגיע גט לידה, התקבל לי גיטי - אסורה לאכול בתרומה מיד.													■	◇	סה.
התקבל לי גיטי במקום פלוני - אוכלת בתרומה עד שיגיע גט לאותו מקום		[ת"ק]											◇	■	סה.
אוסר מיד.		רבי אלעזר:											◇	■	סה.
וגיטא מיהא הוי													⚡	◇	סה.
לא הוי גיטא		והאמרת רישא:											⚡	◇	סה.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-האומר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
לא צריכא, דאמרה ליה התקבל לי גיטא במתא מחסיא וזימנין דמשכחת ליה בבבל, וה"ק ליה: משקל כל היכא דמשכחת ליה שקליה מיניה, גיטא לא הוי עד דמשיית למתא מחסיא.													!	◊
אוסר מיד.	רבי אלעזר:													■
פשיטא, דהא מראה מקום היא לן													⚡	
לא צריכא, דאמרה ליה זיל למזרח דאיתיה במזרח, וקא אזל למערב, מהו דתימא במערב הא ליתיה, קמ"ל, דילמא בהדי דקאזיל מיגס גאיס ביה ויהב ליה גיטא.													!	◊
האומר לשלוחו ערב לי בתמרים ועירב לו בגרוגרות, בגרוגרות - ועירב לו בתמרים, תני חדא: עירובו עירוב	[תני חדא]												⚡	◊
אין עירובו עירוב	תניא אידך:												⚡	◊
ל"ק: הא רבנן, הא רבי אלעזר הא רבנן, דאמרי: קפידא הא רבי אלעזר, דאמר: מראה מקום היא לו.	רבה:												!	◊
הא והא רבנן, כאן בשלן, כאן בשלן חבירו.	רב יוסף:												!	◊
ואלא הא דתניא:	א"ל אביי:												⚡	
האומר לשלוחו ערב לי במגדל ועירב לו בשוכך, בשוכך - ועירב לו במגדל, תניא חדא: עירובו עירוב	[תני חדא]												⚡	◊
אין עירובו עירוב	תניא אידך:												⚡	◊
התם מאי שלו ושל חבירו איכא?													⚡	
התם נמי איכא פירי דמגדל ופירי דשוכך.													!	◊
האומר כתבו גט ותנו לאשתי, גרשוה, כתבו איגרת ותנו לה - הרי אלו יכתבו ויתנו פטרוה, פרנסוה, עשו לה כנימוס, עשו לה כראוי - לא אמר כלום.														■
שלחנה, שבקוה, תרכוה - הרי אלו יכתבו ויתנו פטרוה, פרנסוה, עשו לה כנימוס, עשו לה כראוי - לא אמר כלום.	ת"ר:													■
פטרוה - דבריו קיימין, פיטרוה - לא אמר כלום.	תניא, רבי נתן:												⚡	◊
רבי נתן דבבלאה הוא, ודייק בין פיטרוה לפטרוה, תנא דידן דבר א"י הוא, לא דייק.	רבא:												!	
הוציאהו, מהו? עזובה, מהו? התירוה, מהו? הניחוח, מהו? הועילו לה, מהו? עשו לה כדת, מהו? פשוט מיהא חדא	איבעיא להו:													◊
עשו לה כדת, עשו לה כנימוס, עשו לה כראוי - לא אמר כלום.	דתניא:												!	◊
בראשונה היו אומרים: היוצא בקולר, ואמר כתבו גט לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו אף המפרש, והיוצא בשיירא	חזרו לומר:													■
אף המסוכן.	רבי שמעון שזורי:													■
גניבא יוצא בקולר הוה, כי הוה קא נפיק, אמר: הבו ארבע מאה זוזי לרבי אבינא, מחמרא דנהר פניא.														◊
דרא רבי אבינא לסילתיה ואזל לגבי דרב הונא רביה	רבי זירא:												◊	
גיטו כמתנתו, מה מתנתו אם עמד חוזר, אף גיטו אם עמד חוזר ומה גיטו אע"ג דלא פריש, כיון דאמר כתבו - אע"ג דלא אמר תנו, אף מתנתו כיון דאמר תנו - אע"ג דלא קנו מיניה.	דאמר רב הונא:												■	◊
אי מה מתנה ישנה לאחר מיתה, אף גט ישנו לאחר מיתה	מתקיף לה רבי אבא:												⚡	◊
הכי השתא, בשלמא מתנה איתה לאחר מיתה, אלא גט לאחר מיתה מי איכא?													⚡	
מתנת שכיב מרע במקצת היא, ומתנת שכ"מ במקצת בעיא קנין	אלא, רבי אבא הכי קא קשיא ליה:												⚡	◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
גיטין-האומר	מימרא	מאן דאמר										
לא בעיא קנין	מכלל דרב הונא סבר:											
והא קי"ל דבעיא קנין												
שאני הכא, דמצוה מחמת מיתה הוא.												
מצוה מחמת מיתה בעיא קנין	מכלל דרב הונא סבר:											
והא קי"ל דלא בעי קנין												
חמר לא קאמר, דמי חמר לא קאמר, מחמר קאמר	אלא, רבי אבא הכי קא קשיא ליה:											
ואידך?												
מחמר, כדי לייפות את כחו.	[רב הונא]											
מחמר, כדי לייפות את כחו.	שלחו מתם:											
מי שהיה מושלך לבור, ואמר כל השומע את קולו יכתוב גט לאשתו - הרי אלו יכתבו ויתנו.												
וליהוש שמא שד הוא												
כשראו לו דמות אדם.	רבי יהודה:											
אינהו נמי אידמויי אידמן												
דחזו ליה בבואה.												
אינהו נמי אית להו בבואה												
דחזו ליה בבואה דבבואה.												
ודלמא אינהו נמי אית להו												
לימדני יונתן שידא: בבואה אית להו, בבואה דבבואה לית להו.	רבי חנינא:											
ודלמא צרה היא												
בשעת הסכנה, כותבין ונותנין אע"פ שאין מכירין.	תנא דבי רבי ישמעאל:											
הבריא שאמר כתבו גט לאשתי - רצה לשחק בה.												
מעשה בבריא אחד שאמר כתבו גט לאשתי, ועלה לראש הגג ונפל ומת												
אם מעצמו נפל - הרי זה גט, אם הרוח דחתו - אינו גט.	רשב"ג:											
מעשה לסתור?												
אם הוכיח סופו על תחילתו - הרי זה גט, ומעשה נמי בבריא שאמר כתבו גט לאשתי, ועלה לראש הגג ונפל ומת	חסורי מיחסרה והכי קתני:											
אם מעצמו נפל - הרי זה גט, אם הרוח דחתו - אינו גט.	ואמר רשב"ג:											
ההוא גברא דעל לבי כנישתא, אשכח מקרי ינוקא ובריה דיתבי ויתיב איניש אחרינא גביהו, אמר להו: בי תרי מינייכו נכתבו גיטא לדביתהו, לסוף שכיב מקרי ינוקא												
מי משווי אינשי ברא שליחא במקום אבא או לא?												
לא משווי אינשי ברא שליחא במקום אבא	רב נחמן:											
משווי אינשי ברא שליחא במקום אבא.	רב פפי:											
הילכתא: משווי אינשי ברא שליחא במקום אבא.	רבא:											
אמר לשנים תנו גט לאשתי, או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו.												
אמר לשלשה תנו גט לאשתי - הרי אלו יאמרו לאחרים ויכתבו, מפני שעשאן ב"ד, דברי ר"מ	[רבי מאיר]											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מקרא- key	statement-מימרא ♪ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

גיטין-האומר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקובל אני, באומר לשלשה תנו גט לאשתי - שיאמרו לאחרים ויכתבו, מפני שעשאן ב"ד.	וזה הלכה העלה רבי חנינא איש אונו מבית האסורין:											■
נומינו לשליח: אף אנו מקובלין, שאפי' אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי - שילמדו ויכתבו ויתנו.	רבי יוסי:											◇
אמר לעשרה כתבו ותנו גט לאשתי - אחד כותב ושנים חותמין, כולכם כתובו - אחד כותב וכולם חותמין, לפיכך אם מת אחד מהן - הרי זה גט בטל.												■
ילמדנו רבינו, אמר לשנים כתבו ותנו גט לאשתי, ואמרו לסופר וכתב וחזמו הן, מהו?	ר ירמיה בר אבא, שלחו ליה מבי רב לשמואל:											◇
תצא, והדבר צריך תלמוד.	שלח להו: [שמואל]											◇
מאי הדבר צריך תלמוד?												^
אילימא משום דהוה להו מילי, ומספקא ליה: מילי אי מימסרן לשליח אי לא מימסרן לשליח												◇
הלכה כר' יוסי	והאמר שמואל, אמר רבי:											◇
מילי לא מימסרן לשליח	דאמר: [רבי יוסי]											◇
אלא לשמואל הא קא מיבעיא ליה: האי כתובו, אי כתב ידן אי כתב הגט.												◇
ותיפשוט ליה ממתני'.												◇
אמר לשנים תנו גט לאשתי, או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו	[תנן]											◇
היא גופא קא מיבעיא ליה: כתובו, כתב ידן הוא או כתב הגט הוא.												◇
פשיטא דכתב הגט הוא												◇
אף אנו מקובלין, שאפי' אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי - שילמדו ויכתבו ויתנו לה	דקתני סיפא: אמר רבי יוסי, נומינו לשליח:											◇
אי אמרת בשלמא כתב הגט הוא - שפיר, אלא אי אמרת כתב ידן הוא, מי איכא בי דינא דלא ידעי מחתם חתימת ידיהו?												◇
אין, איכא בי דינא חדתא.												◇
ואי סבירא לן דהאי כתובו - כתב ידן הוא, הא כתב הגט כשר?												◇
הלכה כר' יוסי	והאמר שמואל, אמר רבי:											◇
מילי לא מימסרן לשליח	דאמר: [רבי יוסי]											◇
אי סבירי לן דכתובו - כתב ידן הוא, כתב הגט נעשה כאומר אמרו, ומודה ר' יוסי באומר אמרו.	אמרי:											◇
ומי מודה ר' יוסי באומר אמרו?												◇
כתב סופר ועד - כשר	והתנן:											◇
חתם סופר שנינו	ואמר ר' ירמיה:											◇
מתני' מני' ר' יוסי היא	ואמר - רב חסדא:											◇
מילי לא מימסרן לשליח	דאמר: [רבי יוסי]											◇
ואי סלקא דעתך מודה רבי יוסי באומר אמרו, נפיק מינה חורבה, דזימנין דאמר להו לשנים אמרו לסופר ויכתוב ולפלוני ופלוני ויחתמו, ומשום כסופא דסופר חיישי ומחתמי חד מהנך סהדי וסופר בהדיהו, ובעל לא אמר הכי												◇
כשר ולא תעשה כן בישראל, לא שכיח.	כיון דאמר מר:											◇
וליהוש דילמא אמר להו לבי תרי אמרו לסופר ויכתוב ואתם חתומו, ואזלי הנך משום כסופא דסופר ומחתמי ליה לסופר בהדי חד מינייהו, ובעל לא אמר הכי												◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קריאה-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

גיטין-האומר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הא נמי כשר ולא תעשה הוא.	אמרי:	!											סו.
הניחא למ"ד כשר ולא תעשה, אלא למ"ד כשר ותעשה מאי איכא למימר?	?												סו.
אלא רבי יוסי תרתי אמר, ושמואל סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא.									!				סו.
הלכה כרבי יוסי	גופא: אמר שמואל, אמר רבי:												סו.
מילי לא מימסרן לשליח.	דאמר: [רבי יוסי]												סו.
מאחר שר"מ וחנינא איש אונן חולקין על רבי יוסי, מה ראה רבי לומר הלכה כר' יוסי?	אמר לפניו ר"ש ברבי:								?				סו.
שתוק, בני, שתוק, לא ראית את ר' יוסי, אילמלי ראיתו נמוקו עמו	אמר לו: [רבי]								!				סו.
ר"מ - חכם וסופר, ר' יהודה - חכם לכשירצה, ר' טרפון - גל של אגוזין, ר' ישמעאל - חנות מיוונת, ר"ע - אוצר בלום, ר' יוחנן בן נורי - קופת הרוכלים, רבי אלעזר בן עזריה - קופה של בשמים, משנת ר' אליעזר בן יעקב - קב ונקי, ר' יוסי - נמוקו עמו, רבי שמעון - טוחן הרבה ומוציא קימעה.	דתניא, איסי בן יהודה היה מונה שבחן של חכמים:												סו.
משכח קימעה, ומה שמוציא אינו מוציא אלא סובין.	תנא:												סו.
בניי, שנו מדותי, שמדתי תרומות מתרומות מידותיו של ר"ע.	וכן אמר ר"ש לתלמידיו:												סו.
אמר לשנים אמרו לסופר ויכתוב ולפלוני ופלוני ויחתמו, אמר רב הונא אמר רב: כשר, ולא תעשה זאת בישראל.	גופא: [רב הונא אמר רב]												סו.
מאחר דכשר, אמאי לא תעשה זאת בישראל?	עולא לרב נחמן, ואמרי לה רב נחמן לעולא:								?				סו.
חיישינן שמא תשכור עדים.	א"ל: [רב נחמן/עולא]								!				סו.
ומי חיישינן?									?				סו.
עדים החתומין על שדה מקה ועל גט אשה, לא חשו חכמים לדבר זה	והתניא:								?				סו.
מעשה לא עבדי, דבורא קאמרי.									!				סו.
אמר לשנים אמרו לסופר ויכתוב ואתם חתומו, רב חסדא אמר: כשר ולא תעשה	[רב חסדא]												סו.
כשר ותעשה	רבה בר בר חנה:												סו.
כשר ולא תעשה	רב נחמן:												סו.
כשר ותעשה	רב ששת:												סו.
כשר ולא תעשה	רבה:												סו.
כשר ותעשה.	רב יוסף:												סו.
ואיכא דאפיך להו.													סו.
אמר לעשרה כתבו גט.													סו.
אמר לעשרה כתבו גט ותנו לאשתי - אחד כותב על ידי כולם, כולכם כתבו - אחד כותב במעמד כולם	ת"ר:												סו.
הוליכו גט לאשתי - אחד מוליך ע"י כולם, כולכם הוליכו - אחד מוליך במעמד כולם.													סו.
מנה אותן, מהו?	איבעיא להו:												סו.
מנה - אינו ככולכם	רב הונא:								!				סו.
מנה - הרי הוא ככולכם.	ר' יוחנן משום ר' אלעזר דמן רומה:								!				סו.
ולא פליגי: הא דמנה כולהו, והא דמנה מקצתייהו.	רב פפא:												סו.
אמרי לה להאי גיסא, ואמרי לה להאי גיסא.													סו.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

גיטין-האומר	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אתקין רב יהודה בגיטא דכולכם: כתבו או כולכון או כל חד וחד מינכון, חתומו או כולכון או כל תרי מינכון, אובילו או כולכון או כל חד וחד מינכון.	[רב יהודה]												סז:
זימנין דגאיזו ליה לדיבוריה, ואמר כולכון ולא אמר כל חד מינכון, ואתי לאיפסולין?	רבא:												סז:
כתבו כל חד מינכון, חתומו כל תרי מינכון, אובילו כל חד מינכון.	אלא אמר רבא:												סז:
הדרן עלך האומר.													

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מי שאחזו קורדייקוס, ואמר כתבו גט לאשתי - לא אמר כלום.												■
אמר כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס, וחזר ואמר לא תכתבו - אין דבריו האחרונים כלום.												■
נשתתק, ואמרו לו נכתוב גט לאשתך והרכין בראשו, בודקין אותו שלשה פעמים, אם אמר על לאו לאו ועל הן הן - הרי אלו יכתבו ויתנו.												■
מאי קורדייקוס?												◇
דנכתיב חמרא הדתא דמעצרתא.	שמואל:											◇
וליתני: מי שנשכו יין חדש												⚡
הא קמ"ל, דהא רוחא קורדייקוס שמה.												◇
למאי נפקא מינה?												⚡
לקמיעא.												◇
מאי אסותיה?												^
בישרא סומקא אגומרי, וחמרא מרקא.												◇
לשימשא בת יומא - כוזא דמיא בת תרי יומי - סיכורי בת תלתא יומי - בשרא סומקא אגומרי, וחמרא מרקא. לשימשא עתיקתא - ליתי תרנגולתא אוכמתי וליקרעה שתי וערב, וליגלחיה למציעתא דרישיה ולתביה עילויה, ונחיה עילויה עד דמיסרך, ולינחות וליקום במיא עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה, ולימוד ולסליק וליתיב.	אביי, אמרה לי אם:											◇
ואי לא, ליכול כרתי, ולינחות וליקום במיא עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה, ולימוד ולסליק וליתיב.												■
לשימשא - בישרא סומקא אגומרי, וחמרא מרקא.												◇
לתלגא - בישרא שמינא אגומרי, וחמרא חייא.												◇
רב עמרם חסידא כי הוה מצערין ליה בי ריש גלותא, הוּוּ מגנו ליה אתלגא												○
למחר אמרו ליה: מאי ניחא ליה למר דלייתו ליה?												○
אמר: הני כל דאמינא להו מיפך אפכי, אמר להו: בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא, אייתו ליה אינהו בישרא שמינא אגומרי וחמרא חייא	[רב עמרם חסידא]											○
שמעה ילתא ומעיילה ליה לבי מסותא, ומוקמי ליה במיא דבי מסותא עד דמהפכי מיא דבי מסותא והוּוּ דמא, וקאי בישריה פשיטי פשיט.												○
רב יוסף איעסק בריחיא.	[רב יוסף]											○
רב ששת איעסק בכשורי	[רב ששת]											○
גדולה מלאכה שמחממת את בעליה.	אמר: [רב ששת]											■
א"ל ריש גלותא לרב ששת: מ"ט לא סעיד מר גבן?												○
א"ל: דלא מעלו עבדי, דחשידי אאבר מן החי.												○
א"ל: מי יימר?												○
אמר ליה: השתא מחוינא לך.												○
א"ל לשמעיה: זיל גנוב, אייתי לי חדא כרעא מחיותא, אייתי ליה.												○
אמר להו: אהדמו לי הדמי דחיותא, אייתו תלת כרעי אותיבו קמיה.												○
אמר להו: הא בעלת שלש רגלים הוא?												○
פסוק אייתו חדא מעלמא, אותיבו קמיה.												○
אמר ליה לשמעיה: אותביה נמי להך דיך												○
אותבה.												○

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-מי שאחזו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אמר להו: האי בת חמש רגלים הוא?													◊	סו.
אמר ליה: אי הכי, ליעבדו קמיה (שמעיה) דמר וליכול													◊	סו.
א"ל: לחיי.													◊	סו.
קריבו תכא קמיהו, ואייתו קמיה בישראל ואותיבו קמיה ריסתנא דחנקא חמתא													◊	סו.
גששיה ושקלה כרכה בסודריה.													◊	סו.
לבתר דאכיל, אמרי ליה: איגניב לן כסא דכספא													◊	סו.
בהדי דקא מעייני ואתי, אשכחוה דכרוכה בסודריה, אמרי ליה: חזי מר, דלא מיכל קא בעי אלא לצעורן													◊	סו.
אמר להו: אנא מיכל אכלי, וטעמי ביה טעמא דחזירא.													◊	סו.
אמרי ליה: חזירא לא עביד לן האידנא													◊	סו.
אמר להו: בדקו בדוכתיה													◊	סו.
אוכמא בחזירא וחזירא באוכמא - לקותא היא	דאמר רב חסדא:												◊	סו.
בדוק אשכחיה.													◊	סו.
כי קא נפיק, כרו ליה בירא ושדו ליה ציפתא עילויה, ואמרי ליה: ליתי מר לינח													◊	סו.
נחר ליה רב חסדא מאחוריה													◊	סו.
אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקיך													◊	סו.
אמר ליה: (שמואל ב' ב') נטה לך על ימינך או על שמאלך.													◊	סו.
אמר ליה לשמעיה: מאי קא חזית?													◊	סו.
אמר ליה: ציפיתא דשדיא													◊	סו.
אמר ליה: הדר מינה.													◊	סו.
לבתר דנפק, אמר ליה רב חסדא: מנא הוה ידע מר?													◊	סו.
אמר ליה: חדא, דנחר לי מר ועוד, דפסק לי ינוקא פסוקא ועוד, דחשידי עבדי דלא מעלו.													◊	סו.
(קהלת ב') עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושרות													◊	סו.
שרים ושרות - אלו מיני זמר													◊	סו.
ותענוגות בני האדם - אלו בריכות ומרחצאות													◊	סו.
שדה ושרות - הכא תרגימו: שידה ושידתין	[הכא תרגימו]												◊	סו.
שידתא.	במערבא אמרי:												◊	סו.
שלש מאות מיני שדים היו בשיחין, ושידה עצמה איני יודע מה היא.	רבי יוחנן:												◊	סו.
שידא ושידתין.	אמר מר, הכא תרגימו:												◊	סו.
שידה ושידתין למאי איבעי ליה?													◊	סו.
דכתיב: (מלכים א' ו') והבית בהבנותו אבן שלמה מסע נבנה וגו'													◊	סו.
אמר להו לרבנן: היכי אעביד?													◊	סו.
אמרו ליה: איכא שמירא דאייתי משה לאבני אפוד.													◊	סו.
אמר להו: היכא אישתכח?													◊	סו.
אמרו ליה: אייתי שידה ושידתין כבשינהו אהדדי, אפשר דידיעי ומגלו לך.													◊	סו.
אייתי שידה ושידתין כבשינהו אהדדי													◊	סו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו	Talmud Navigator														
	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט				
אמרי: אן לא ידעינן, דילמא אשמדאי מלכא דשידי ידע.											○	!	◇	סה	
אמר להו: היכא איתיה?												○	!	◇	סה
אמרי ליה: איתיה בטורא פלן כריא ליה בירא ומליא ליה מיא ומיכסיא בטינרא וחתמיה בגושפנקה, וכל יומא סליק לרקיע וגמר מתיבתא דרקיעא, ונחית לארעא וגמר מתיבתא דארעא, ואתי סייר ליה לגושפנקה ומגלי ליה ושת, ומכסי ליה וחתים ליה ואזיל.												○	!	◇	סה
שדריה לבניהו בן יהודע, יהב ליה שושילתא דחקיק עלה שם ועזקתא דחקיק עלה שם, וגבבי דעמרא וזיקי דחמרא.												○	!	◇	סה
אזל כרא בירא מתתאי, ושפינהו למיא וסתמינהו בגבבי דעמרא, וכרא בירא מעילאי ושפכינהו לחמרא וטמינהו, סליק יתיב באילנא.												○	!	◇	סה
כי אתא סיריה לגושפנא, גלייה אשכחיה חמרא, אמר, כתיב: (משלי כ') לץ היין הומה שכר וכל שוגה בו לא יחכם. וכתיב: (הושע ד') זנות ויין ותירוש יקח לב, לא אישתי.												○	!	◇	סה
כי צחי, לא סגיא ליה, אישתי רוה וגנא.												○	!	◇	סה
נחית, אתא, שדא ביה שושילתא, סתמיה.												○	!	◇	סה
כי אתער הוה קא מיפרזל												○	!	◇	סה
א"ל: שמא דמרך עלך שמא דמרך עלך												○	!	◇	סה
כי נקיש ליה ואתי, מטא דיקלא חף ביה שדייה, מטא לביתא שדייה, מטא גבי כובא דההיא ארמלתא, נפקא איחננא ליה, כפא לקמתיה מיניה איתבר ביה גרמא, אמר, היינו דכתיב: (משלי כ"ה) ולשון רכה תשבר גרם.												○	!	◇	סה
חזא סמיא דהוה קא טעי באורחא, אסקיה לאורחיה.												○	!	◇	סה
חזא רויא דהוה קא טעי באורחא, אסקיה לאורחיה.												○	!	◇	סה
חזא חדוותא דהו קמחדי לה, בכה.												○	!	◇	סה
שמעיה להווא גברא דהוה קאמר לאושכפא עביד לי מסאני לשב שני, אחיך.												○	!	◇	סה
חזא ההוא קסמא דהוה קסים, אחיך.												○	!	◇	סה
כי מטא להתם, לא עיילוה לגביה דשלמה עד תלתא יומי.												○	!	◇	סה
יומא קמא אמר להו: אמאי לא קא בעי לי מלכא לגביה?												○	!	◇	סה
א"ל: אנסיה מישתיא												○	!	◇	סה
שקל לבינתא אותיב אחברתה.												○	!	◇	סה
אתו אמרו ליה לשלמה, אמר להו, הכי אמר לכו: הדור אשקויה.												○	!	◇	סה
למחר אמר להו: ואמאי לא קא בעי לי מלכא לגביה?												○	!	◇	סה
אמרו ליה: אנסיה מיכלא												○	!	◇	סה
שקל לבינתא מחברתה אותבה אארעא.												○	!	◇	סה
אתו אמרו ליה לשלמה, אמר להו, הכי אמר לכו: נגידו מיניה מיכליה.												○	!	◇	סה
לסוף תלתא יומי עייל לקמיה שקל קניא ומשח ארבעה גרמידי ושדא קמיה, א"ל: מכדי כי מיית ההוא גברא לית ליה בהדין עלמא אלא ד' גרמידי, השתא כבשתיה לכולי עלמא ולא שבעת עד דכבשת נמי לדידך?												○	!	◇	סה
א"ל: לא קא בעינא מינך מידי, בעינא דאיבנייה לבית המקדש וקא מיבעי לי שמירא												○	!	◇	סה
א"ל: לדידי לא מסיר לי, לשרא דימא מסיר ליה, ולא יהיב ליה אלא לתרנגולא ברא דמהימן ליה אשבויעתיה.												○	!	◇	סה
ומאי עבד ביה?												○	!	◇	סה

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממטי ליה לטורי דליה וישוב, ומנח לה אשינא דטורא ופקע טורא, ומנקיט מייתי ביזרני מאילני ושדי התם והוי ישוב.												◇
והיינו דמתרגמינן: נגר טורא.												◇
בדקו קינא דתרנגולא ברא דאית ליה בני, וחפויה לקיניה זוגיתא חזרת.												◇
כי אתא בעי למיעל ולא מצי, אזל איתי שמירא ואותביה עלויה												◇
רמא ביה קלא שדייה, שקליה												◇
אזל חנק נפשיה אשבעתיה.												◇
מאי טעמא כי חזיתיה להווא סמיא דהוה קא טעי באורחא, אסיקתיה לאורחיה?	אמר ליה בניהו:											◇
אמר ליה: מכרוזי עליה ברקיעא דצדיק גמור הוא, ומאן דעבד ליה ניחא נפשיה זכי לעלמא דאתי.												◇
ומאי טעמא כי חזיתיה להווא רויא דקטעי באורחא, אסיקתיה לאורחיה?	[בניהו]											◇
א"ל: מכרוזי עליה ברקיעא דרשע גמור הוא, ועבדי ליה ניחא נפשיה כי היכי דליכליה לעלמא.												◇
מאי טעמא כי חזיתיה להווא חדוותא, בכית?	[בניהו]											◇
אמר ליה: בעי מימת גברא בגו תלתין יומין, ובעיא מינטר ליבם קטן תליסרי שנין.												◇
מאי טעמא כי שמעתיה להווא גברא דאמר ליה לאושכפא עביד לי מסאני לשב שנין, אחיכת?	[בניהו]											◇
אמר ליה: ההוא שבעה יומי לית ליה, מסאני לשב שנין בעי												◇
מ"ט כי חזיתיה להווא קסמא דהוה קסים, אחיכת?	[בניהו]											◇
אמר ליה: דהוה יתיב אבי גזא דמלכא, לקסום מאי דאיכא תותיה.												◇
תרחיה גביה עד דבנייה לבית המקדש.												◇
יומא חד הוה קאי לחודיה												◇
כתיב: (במדבר כ"ד) כתועפות ראם לו, ואמרינן: כתועפות - אלו מלאכי השרת, ראם - אלו השדים, מאי רבותיכו מינן?	אמר ליה: [שלמה]											◇
א"ל: שקול שושילתא מינאי והב לי עיזקתך, ואחזי לך רבותאי.												◇
שקליה לשושילתא מיניה ויהיב ליה עיזקתיה												◇
בלעיה, אותביה לחד גפיה ברקיעא ולחד גפיה בארעא, פתקיה ארבע מאה פרסי.												◇
(קהלת א') מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש. (קהלת ב') וזה היה חלקי מכל עמלי	על ההיא שעתא אמר שלמה:											◇
מאי וזה?												◇
מקלו	חד: [רב/שמואל]											◇
גונדו.	וחד: [רב/שמואל]											◇
היה מחזר על הפתחים, כל היכא דמטא אמר: (קהלת א') אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלים.												◇
כי מטא גבי סנהדרין, אמרו רבנן: מכדי שוטה בחדא מילתא לא סריך, מאי האי?												◇
אמרו ליה לבניהו: קא בעי לך מלכא לגביה?												◇
אמר להו: לא.												◇
שלחו להו למלכותא: קאתי מלכא לגבייכו?												◇
שלחו להו: אין, קאתי.												◇
שלחו להו: בידקו בכרעיה												◇
שלחו להו: במוקי קאתי, וקא תבע להו בנידותיהו, וקא תבע לה נמי לבת שבע אימיה.												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אתיוה לשלמה והבו ליה עזקתא ושושילתא דחקוק עליה שם												◊
כי עייל חזייה, פרח												◊
ואפילו הכי הוה ליה ביעותא מיניה. והיינו דכתיב: (שיר השירים ג') הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל כולם אחוזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות.												◊
מלך והדיוט	חד: [רב/שמואל]										◊	◊
מלך והדיוט ומלך.	וחד: [רב/שמואל]										◊	◊
לדמא דרישא												◊
ליתי שורבינא ובינא ואסא דרא, וזיתא וחילפא, וחילפי דימא ויבלא, ולישלוקינהו בהדי הדדי, ולנטול תלת מאה כסי אהאי גיסא דרישא, ותלת מאה כסי אהאי גיסא דרישא.												◊
ואי לא, ליתי ורדא חוירא דקאי בחד דרא ולישלקיה, ולינטול שיתין כסי אהאי גיסא דרישא, ושיתין כסי אהאי גיסא דרישא.												◊
לצליחתא												◊
ליתי תרנגולא ברא, ולישחטיה בזוזא חוירא אההוא גיסא דכייב ליה, ונודהר מדמיה דלא לסמינהו לעיניה, וליתלייה בסיפא דבבא, וכי עייל חייף ביה, וכי נפיק חייף ביה.												◊
לברוקתי												◊
ליתי עקרבא דשב חומרי ונייבשיה בטולא, ונישחוק תרתי מנתא כוחלא וחדא מנתא מיניה, ולימלי תלתא מכחלי בהאי - עינא ותלתא מכחלי בהאי עינא, טפי לא לימלי, דאי לא - פקע עיניה.												◊
לשברירי דליליא												◊
נתי שודרא ברקא וניסר חדא כרעא מיניה וחדא כרעא מכלבא, וניטרפו ינוקי חספא אבתריה, ולימרו ליה: אסא כלבא אכסא תרנגולא, וליגבי שב אומצי משבעה בתי וליתבינהו ניהליה בצינורא דדשא, וניכלינהו בקלקולי דמתא, בתר הכי לפשוט שודרא ברקא ונימרו הכי: שברירי דפלוני בר פלוניא שבקניהו לפלוני בר פלוניא וליחורו לכלבא בביתא דעיניה.												◊
לשברירי דיממא												◊
ליתי שבעה סומקי מגווא דחיותא וניטוינהו אחספא דאומנא, וליתבי איהו מגואי ואיניש אחרינא מאבראי, ונימא ליה עוירא: הב לי דאיכול, ונימא ליה האיך פתיחא: סב איכול, ובתר דאכיל ליתבריה לחספא, דאי לא - הדרי עליוה.												◊
לדמא דאתי מנחירא												◊
ליתי גברא כהן דשמיה לוי, וליכתוב ליה לוי למפרע.												◊
ואי לא, ליתי איניש מעלמא, וניכתוב ליה אנא פפי שילא בר סומקי למפרע.												◊
ואי לא, ניכתוב ליה הכי טעם דלי במי כסף טעם דלי במי פגם.												◊
ואי לא, ליתי עיקרא דאספסתא ואשלא דפוריאי עתיקא, וקורטסא ומוריקי וסומקא דלוליבא, ונקלינהו בהדי הדדי, וליתי גבבא דעמרא וניגדול תרתי פתילתא, ולטמיש בחלא וניגדבל בקיטמא דדין, וניתבי בנחיריה.												◊
ואי לא, ליהזוי אמת המים דאזלת ממזרח כלפי מערב, ונפסע וניקום חד כרעא להאי גיסא וחד כרעא להאי גיסא, ונישקול טינא בידיה דימנא מתותי כרעא דשמאליה, ובידיה דשמאלא מתותי כרעא דימיניה, וניגדול תרתי פתילתא דעמרא וניטמיש בטינא, וניתבי בנחיריה.												◊
ואי לא, ליתי תותי מרזבא ונייתו מיא ולישדו עליה, ולימרו: כי היכי דפסקי הני מיא ליפסוק דמיה דפלניא בר פלניא.												◊
לדמא דאתי מפומא												◊
בדקינן ליה בגילא דחיתא, אי סריך - מריא קאתי ואית ליה תקנתא, ואי לא - מכבדא קאתי ולית ליה תקנתא.												◊
והאנן איכפא תנן:	רב אמי לרב אשי:											◊
ניטל הכבד ולא נשתייר הימנה כלום, הריאה שניקבה או שחסרה	[תנן]											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיון דמפומיה קאתי, אימר איתמוחי איתמח.	אמר ליה: [רב אשי]											!	◇
אי מריאה קאתי אית ליה תקנתא.	אמר מר:												◇
מאי תקנתיה?												^	
ליתי שבעה כוני מפירמא דסילקא, ושבעה כוני פירמא דכרתי, וחמשה כוני פרידא, ותלתא כוני דטלפחי, וכונא דכמונא וכונא דחבלי, וכנגדן כנתא פטירתא, וליבשיל וליכול, ולישתי אבתריה שיכרא חריפא דטבת.												!	
לככא													◇
ליתי תומא יחידאה ונימרסיה במישחא ומילחא, ונתביה אטופראי דאליונא דההוא גיסא דכייב ליה, ונהדר ליה גדנפא דלישא, וניזדהר לבישריה דקשי לחיורא.	רבה בר רב הונא:												◇
לחינכי													◇
חומתי כי ממרו, ועיקרא דחומתי עדיף מממרו, ונינקוט בפומיה - הני לאוקומי.	רבי יוחנן:												◇
לבשולי - לייתי פארי דריש נפייא, וטלפחי בעפרייהו, ושובלילתא וחומרתא דכשותא, ונינקוט כאמגוזא בפומיה.													◇
לאיתוחי - לינפח ליה חבריה תחלי חיותתא בגילא דחיתתא.													◇
לאסוקי - לייתי עפרא מטולא דבית הכסא, וניגבול בדובשא וניכול דמעלי ליה.													◇
לברסם													◇
ליתי כי פיסתקא דנישדור, וכי אמגוזא דחלבניתא דובשניתא, ומלי תרוודא דובשא חיורא, ומלי נטלא בת מחווא חמרא נקיידא, ונישלוקינהו בהדי הדדי, וכי בשיל נשדור בשיל ליה כוליה.													◇
ואי לא, לייתי רביעתא דחלבא דעיוזא חיורתו וניטייפיה אתלת קלחי כרבא, וניבחשיה בגווא דמרמהין, וכי בשיל גוואז במרמהין בשיל ליה כוליה.													◇
ואי לא, לייתי נפקי דכלבא חיורא וניגבול בנטפא, וכמה דאפשר נפקא לא ניכול, דמפריק.													◇
לגירא													◇
ליתי גירא דליתא וניפכיה, ונשדי מיא עלויה ונשתי.													◇
ואי לא, לייתי ממיא דאישתי מיניהו כלבא בליליא, וניזדהר מגילויא.													◇
לגילויא													◇
אנפקא דחמרא חייא.													◇
למורסא													◇
אנפקא דחמרא באהלא תולאנא.													◇
לפירחא דליבא													◇
ליתי תלת ברושייתא דשערי ונשטרינהו בכמכא דלא עבר עליוה ארבעין יומין וניכול, ונשתי אבתרייהו חמרא מרקא.													◇
וכל שכן דפרח ליביה	רב אחא מדיפתי לרבינא:											!	◇
אנא - ליוקרא דליבא אמרי.	אמר ליה: [רבינא]												◇
לפירחא דליבא													◇
ליתי תלת ברושייתא דחטי ונישטרינהו בדובשא וניכול, ונישתי אבתרייהו חמרא חייא.													◇
לצרחה דליבא													◇
ליתי תלת ביעי ניניא וביעתא דכמונא וביעתא דשומשימי וליכול.													◇
לכאב מעי													◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ס
ליתי תלת מאה פלפלי אריכתא, וכל יומי נשתי מאה מינייהו בחמרא.													■
רבין דמן נרש עבד לה לברתיה דרב אשי מאה וחמשין מהני דידן, ואתסיא.													○
לכירצא													■ ◇
אנפקא דחמרא באטרפא דעראה.													■
לכירצא חיורא													■ ◇
ליתי ביזרא גלגילא וניציריה בשיסתג, וניתיריה במיא ונשתיה, ונודהר מבינתא, דאי לא - מנקבא לה למעייניה.													■
למיסר													■ ◇
סיסין רטיבא במיא													■
למישרא													■ ◇
יבישתא במיא													■
וסימנך: איצא רטיבא דסכר נהרא.													■
לטהלא													■ ◇
ליתי שב ביני דמיא ונייבשינהו בטולא, וכל יומא נישתי תרתי ותלתא בחמרא.													■
ואי לא, ליתי טחלא דציפרתא דלא איפתח ונטחיא בתנורא, ונוקי להדיה ונימא: כי היכי דיביש האי טחלא, נייבש טחליא דפלוני בר פלוניא:													■
ואי לא, ניטחיייה ביני אורבי דביתא חדתא, ונימא הכי.													■
ואי לא, ליבקי שכבא דשכיב בשבתא, ונישקליה לידיה ונותבה אטחליה, ונימא: כי היכי דיביש הא ידא, נייבש טחליא דפלוני בר פלוניא.													■
ואי לא, ניתי ביניא וניטווייה בי נפחא, וניכליה במיא דבי נפחא ונישתי ממיא דבי נפחא.													■
ההיא עיזא דהות שתיא מיא דבי נפחא, אישתחויט ולא אישתכח לה טחלא.													○
ואי לא, ליפתח חביתא דחמרא לשמיה.													■
אי אית ליה חביתא דחמרא, לא אתי לקמיה דמך אלא מרגל בפת שחרית, דמעליא לכולי גופיה.	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:												■
לרושחא													■ ◇
ליתי אקיקא ואילווא, ואספירכא ומרתכא, וחומרתא דפילון ושיאפא דחמימתא, ונינקט בשחקי דכיתנא בקייטא ודעמר גופנא בסיתוא.													■
ואי לא, לישתי שיכרא מרקא.													■
לשיגרנא													■ ◇
ליתי פתיא דמוניני, וניגנדריה שיתין זימני אהא מטחתיה, ושיתין זימני אהא מטחתיה.													■
לצמירתא													■ ◇
נתי תלת ניטופייא מישחא דכופרא, ותלת ניטופייא איצרא דכרתי, ותלת ניטופייא דחמרא נקידא, ולישדי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום.													■
ואי לא, ליתי אונא דויקא, ולתלי ליה לאיש באמה ולאשה בדדין.													■
ואי לא, ליתי חוטא דזוהריתא דשדתיה דומה בת דומה, וליתלי ליה לאיש באמה ולאשה בדדין.													■
ואי לא, ליתי כינה דזכר ונקבה, וליתלי ליה לאיש באמה ולאשה באותו מקום, וכי משתין, נשתין אסיסנא יבישתא בצניורא דדשא ונעין בחומרתא דנפק' מיניה, דמעליא לכולהו צימרא.													■
לצימרא ברא													■ ◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

גיטין-מי שאחזו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
ליתי תלתא גריבי סופלי ותלתא גריבי אטרף אדרא, ונישלוקינהו כל חד לחודיה וליתיב בינייהו, ולתבינהו בתרתיה משיכלי ונתי פתורא וננה עילויה, וניקום מעילויה האי ולותיב עילויה האי, ומעילויה האי ולותיב עילויה האי, עד דניסק ביה הבלא ולסחי מינייהו, וכי שתי, ממיא דאדרא לישתי, ממיא דסופלי לא לישתי, משום דמיעקרי.															סט:
לצימרא גוונא															סט:
ליתי שבעה בוני דסילקא משב משארי, ונישלוקינהו בעפרייהו וניכול, ונישתי אטרף אדרא בשיכרא או ענבי תאלא במים.															סט:
להזיתא															ע.
ליתי שב חיטי ארזנייתא וניקלינהו אמרא הדתא, ונפיק משחא מינייהו ונישוף.															ע.
רב שימי בר אשי עבד ליה לההוא עובד כוכבים לדבר אחר, ואיתסי.															ע.